

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus divus pamatus.

Pirmkārt, ar spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 305/2011 ⁽³⁾ 18. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 17. panta 5. punktu. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Komisijai ar šīm normām bija gan piešķirtas pilnvaras, gan uzlikts pienākums veikt kādu no Vācijas Federatīvās Republikas ierosinātajiem pasākumiem.

Otrkārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 305/2011 18. panta 2. punkts kopsakarā ar tās 3. panta 1. un 2. punktu, kā arī 17. panta 3. punktu. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Komisijai ar šīm normām bija uzlikts pienākums pārbaudīt, vai strīdīgās normas apdraud būvēm noteikto pamatprasību ievērošanu.

⁽¹⁾ OV 2017, L 288, 36. lpp.

⁽²⁾ OV 2017, L 288, 39. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī VodafoneZiggo Group BV iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-660/18: VodafoneZiggo Group BV/Komisija

(Lieta C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: VodafoneZiggo Group BV (pārstāvji: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 9. jūlija rīkojumu lietā T-660/18 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais rīkojums”);
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pirmais pamats – tiesību kļūdas, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, nosprieždama, ka Eiropas Komisijas Lēmumam C(2018) 5848 *final* (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”) neesot saistošas juridiskas sekas.

Pirmā pamata pirmā daļa – Direktīvas 2002/21 7. panta 3. punktā noteiktā prasība valsts pārvaldes iestādēm “iespēju robežās” ņemt vērā Komisijas viedokli, kas izteikts saskaņā ar Direktīvas 2002/21 ⁽¹⁾ 7. panta 3. punktu, uzliekot šīm iestādēm juridiski saistošu pienākumu.

Pirmā pamata otrā daļa – saskaņā ar Direktīvas 2002/21 7. panta 3. punktu izteiktais viedoklis esot uzskatāms par atļauju, jo tādējādi Eiropas Komisija esot izvēlējusies pabeigt tās veikto izmeklēšanu, neizmantojama tai piemītošās veto tiesības.

Pirmā pamata trešā daļa – strīdīgais lēmums nevarot tikt uzskatīts par sagatavošanas darbību, jo Eiropas Komisijas ievērotā procedūra nav saistīta un ir atšķirīga no valstī ievērotās procedūras.

Pirmā pamata ceturrtā daļa – nospriežama, ka Komisijas izmantotais vārds “lēmums” ir nepiemērots, Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pārskatīšanas kompetences robežas.

Pirmā pamata piektā daļa – apstrīdētajā rīkojumā neesot ietverts pamatojums attiecībā uz apgalvojumu, ka strīdīgā lēmuma priekšmetam “nav nozīmes”.

Apelācijas sūdzības otrais pamats – procesuāla kļūda, kas esot pieļauta, neatbildot uz argumentiem, kuri var būtiski ietekmēt lietas iznākumu.

Otrā pamata pirmā daļa attiecas uz argumentu, ka BEREC esot tikušas liegtas iespējas izteikt viedokli.

Otrā pamata otrā daļa attiecas uz argumentu, ka tiesības tikt uzklausītam liegšana nevar tikt kompensēta ar citām, nesaistītām iespējām tikt uzklausītam.

Apelācijas sūdzības trešais pamats – tiesību kļūdas, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, nospriežama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pamattiesības neesot pārkāptas. Apelācijas sūdzības iesniedzējai esot pamattiesības saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, atbilstoši kuram esot bijis jāinterpretē tās argumenti un pieņemamība. Turklāt prejudiciāla nolēmuma tiesvedība nevarot novērst pārkāpuma rašanos.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektro-nisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV 2002, L 108, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī Italmobiliare SpA u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-523/15 Italmobiliare SpA u.c./Komisija

(Lieta C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro* (pārstāve: F. Moretti, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un līdz ar to atcelt vai samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktos sodus, vai
- pakārtoti – īstenojot savu neierobežoto kompetenci, noteikt sankcijas no jauna, līdz ar visām sekām uz lēmuma spēkā esamību.

Katrā ziņā – piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē un tiesvedībā pirmajā instancē.